

Сім помилок батьків

(пам'ятка для батьків)

Побутові погрози.

«Як не прибереш у кімнаті, залишишся без ласощів», «Роби так, як я сказала. Не став зайвих запитань, бо не дозволю гуляти на вулиці».

Цим висловам, які злітають з вуст батьків повсякчас, часто не надається ніякого значення. Але ж дитина, запевняємо вас, сприймає все набагато складніше. Такі погрози викликають в неї не лише страх, а й почуття ворожості, прихований негативізм щодо батьків.

Авторитарні накази.

«Якщо тобі це говорить батько, ти маєш слухатися», «Я тобі забороняю товаришувати з...», «Я – мати, тож краще знаю, що для тебе добре, а що – ні».

Такі репліки є виявленням прагнення підкорити собі дитину. Це призводить до порушення в родині атмосфери рівноправності. Дитина затамовує образу: «Ось виросту, побачимо, хто сильніший».

Критика «Глухого кута».

«Ти абсолютно не привчений працювати», «Ти такий лінивий, як твій батько», «Вчу тебе, вчу і все марно».

Такі зауваження заганяють дитину у глухий кут, не залишаючи їй жодної надії на виправлення, тим більше, коли її обвинувачують у тому, що не залежить від неї. Результат? Дитина почувається позбавленою батьківської любові та підтримки, відчужується, стає замкненою, неговіркою.

Образливі прізвиська.

«Ти поводишся як впертий віслик», «І в кого ти такий вдався?».

Образливі прізвиська занижують самооцінку дитини, а до того ж закріплюють модель спілкування з іншими людьми у формі приниження.

Невмотивований допит.

«Ну то скільки часу у тебе на це пішло?», «І чого це ти так запізнився», «І чим це ти так довго займаєшся?».

Іноді батьки приділяють надто багато уваги з'ясуванню неістотних деталей у поведінці дитини. Малюк розцінює це як прояв недовіри до себе. В результаті може з'явитися стійкий страх перед дорослим, що змусить дитину в майбутньому приховувати від батьків своє особисте життя.

Безапеляційні твердження.

«Ти так робиш мені на зло», «Ти просто жадібний, я все зрозуміла», «Можеш не виправдовуватися, я знаю наперед, що ти скажеш».

Такі твердження надзвичайно болючі для малюка і руйнівні для його психічного здоров'я. Небажання дорослого розібратися в діях дитини зводить між ними стіну, яка згодом ставатиме дедалі вищою.

Несвоєчасні поради.

«Якби ти зробила так, як я тобі радила, нічого б не сталося», «Якби в тебе на столі був лад, ти б зараз не переживав, що загубився твій малюнок».

Такі поради абсолютно недоречні тоді, коли дитині потрібно, щоб її просто вислухали, поспівчували, допомогли. Іншого разу вона не захоче з вами ділитися нічим - ні горем, ні радістю.

Радимо батькам час від часу аналізувати те, що говорите дитині протягом дня. У спокійній атмосфері, коли ви вже нікуди не поспішаєте і ніщо вас не дратує, деякі ваші слова здаватимуться вам самим жахливими, неприпустимими для батьків.

